SJORS

BEHOORT BIJ PANORAMA 27 MAART 1941

JANTJE SCHRIJFT EEN BRIEF

HET CIRCUSKIND

DOOR WILLY SCHERMELÉ

De grote meisjes zaten in een clubje bijeen in de leeszaal. De kleine meisjes speelden ergens in een andere hoek en er was een geroezemoes van stemmen, een gelach en gegichel, toen plots de deur openging, en Frieda als een rukwind naar binnen vloog. „Meisjes," schreeuwde ze, „heeft de Dirrek (dat was de gebruikelijke afkorting van directrice) jullie het nieuws al verteld?"

„Abah," klonk het gemelijk uit Hetty's mond. „Je bedoelt zeker dat nieuwe kind!" Hetty droeg een bril en had stijve varkensstaartjes. Ze was een kattig, vinnig meisje, altijd stekelig voor haar medescholieren en geneigd van alles het eerst de schaduwzijde te zien. Nu ze hoorde, dat er „een nieuwe" op de kostschool zou komen, was dat voor haar al reden genoeg, om alvast maar te veronderstellen, dat het wel „een vervelend ding" zou zijn.

Frieda sloeg geen acht op Hetty, maar zei opgewonden: „Ik bedoel.... de nieuwe is een actrice of een danseres of een paardrijdster.... ze...."

„Wat?" gilden alle meisjes tegelijk. „Hoe is het nou mogelijk, dat je actrice, danseres en paardrijdster bent?"

„Ze is van het circus," verklaarde Frieda plechtig. Deze verklaring deed „de nieuwe" in de algemeene belangstelling stijgen. De meeste meisjes vonden het een reuzenleuk idee, dat een echte circusprinses regelrecht in haar midden zou verschijnen.

„Een circusdame, 't zal wat moois zijn!" merkte Hetty op. „Ze komt natuurlijk alleen maar een paar jaar op kostschool, om wat manieren te leren."

Frieda en de andere meisjes waren het niet eens met deze voorbarige veronderstelling van Hetty en het einde was een kibbelpartijtje. „Je bent een onhebbelijk schaap," beweerde Frieda, en gelukkig kwam op dat ogenblik de Dirrek binnen, anders waren er nog heel wat meer onvriendelijke woorden gezegd.

De volgende dag, het was Woensdagmiddag, zou de nieuwe komen. Gelegenheid om haar van de trein te halen was er niet, want de regen stroomde uit de hemel. De hele middag was het een gedrang voor de ruiten, en eventjes over drieën reed een grote auto voor.

„Ziet er niet slecht uit; 't nieuwste stroomlijn-type," oordeelde Frieda wijs. „Kleur is veel te opzichtig," zei Hetty afkeurend. „Echt iets voor een parvenu."

Intussen werd de wagen geopend en er sprong een wonderlijk wezen uit. 't Was een dwerg met een schrikbarend groot hoofd, veel te korte armen en beentjes, doch met een gulle, vriendelijke glimlach op het oude gezicht.

„Hemeltje, een dwerg, 'n clown! Zou dat misschien haar vader zijn?" vroegen de meisjes elkaar.

Er kwam nóg een rare meneer te voorschijn, waarschijnlijk ook een clown, al was hij nu als een gewoon mens gekleed.

„Een mooie familie," gromde Hetty. Maar niemand sloeg acht op haar woorden, want als derde stapte een klein, blondlokkig en slank meisje uit de auto.

„Wat klein is ze nog!" klonk het teleurgesteld uit verschillende meisjesmonden. „Ze is toch net zo oud als wij, ze is twaalf jaar." verzekerde Frieda.

Het gezelschap buiten werd door de Dirrek verwelkomd, en de meisjes bespraken druk het geval. Nauwelijks hadden ze er de lucht van, dat de nieuwe in de eetzaal was, of lachend en stoeiend holden ze naar binnen. Dáár zat de nieuwe.... aan de lange tafel. Ze zag wat bleek, maar had een innemend gezichtje, dat omlijst werd door een krans van blonde krullen.

„Goedenmiddag!" zei ze vriendelijk, nog vóór de meisjes haar hadden begroet. Ze smeerde rustig een nieuw beschuitje en schonk zich thee in. Hetty vond het eigenlijk jammer, dat de nieuwe zo weinig verlegen was. Ze kwam naar voren en vroeg met een brutaal-spottend gezicht: „Was die dwerg je vader?"

Het nieuwe kind bloosde even, en antwoordde toen kalm: „Wat zou het er toe doen, als hij het was?

Maar laat ik je na je weinig fijngevoelige vraag geruststellen. De dwerg, dien je zag, is mijn vader niet. Hij werkt al tien jaar in ons circus en ik houd evenveel van hem als van mijn vader."

Nu was het Hetty's beurt om te blozen. Ze voelde zich goed op haar plaats gezet door die nieuwe. Wat verbeeldde dat kind zich wel! Hetty wilde juist weer iets onaangenaams zeggen, toen het nieuwe meisje van tafel opstond en zei: „Mag ik mij misschien even aan jullie voorstellen? Mijn naam is Lenny Steffen."

't Volgend ogenblik stelden de andere meisjes zich voor, en ook Hetty moest het wel doen, al gaf ze er geen hand bij, zoals de anderen.

Het werd nu spoedig een druk gebabbel en vooral Frieda wilde alles en alles van het circus weten. Lenny was door de clowns Joe en Jim gebracht, daar vader, die directeur van het circus Steffen was, niet mee had kunnen komen.

Wat of Lenny wel in het circus had gedaan? Paardgereden, een cowboynummer gehad, acrobatiek en dans beoefend en ook vaak meegespeeld in pantomimes. De meisjes kwamen te horen, dat Lenny's moeder van de trapeze was gevallen, waarom Lenny nooit aan dit soort aerobatiek mocht meedoen.

Tot grote ergernis van Hetty bleek al spoedig, dat Lenny goed bij was. Ook al door het beroep van haar ouders sprak ze vlot verschillende talen en in de sport blonk ze al evenzeer uit. Al spoedig werd ze de sterkste in de korfbalclub. Alleen in wiskunde was Lenny, zoals ze het zelf noemde, een kruk. Dit laatste was een voldoening voor Hetty, die juist in dit vak nummer één was. Hetty bleef een wrok tegen het circuskind koesteren en op een dag, toen ze weer aan 't kibbelen waren, verweet zij Lenny openlijk, dat ze maar een zigeunerkind was, gewend om in een woonwagen te reizen. „Je moet geen oordeel vellen over zaken, waarvan je geen begrip hebt," antwoordde Lenny bedaard. De Dirrek, die de lelijke woorden van Hetty had gehoord, strafte haar voor haar onhebbelijkheid. Terwijl de andere meisjes thee in de tuin gebruikten, moest zij naar de vierde verdieping in het straflokaal, om tweehonderd maal te schrijven: „Ik moet mij beter gedragen."

De meisjes waren de ruzie spoedig vergeten en babbelden er druk op los, toen de tuinman verschrikt uit het huis kwam hollen onder het roepen van: „Brand! Brand!" Het personeel bewoonde de kamers boven in het huis, en een van de dienstmeisjes had er haar handschoenen in benzine gewassen. De benzine was ontbrand en zo ontstond de ramp. In een ommezien heerste er de grootste verwarring en terwijl de Dirrek opbelde, om de brandweer te waarschuwen, had iedereen het hoofd verloren en liep maar radeloos rond.

„Hetty, Hetty is boven!" schreeuwde Lenny ineens. Zonder op antwoord te wachten rende ze de trappen op, naar de vierde verdieping. Daar echter versperden vurige vlammentongen en verstikkende rookwolken haar de weg naar het straflokaal, en ze moest onverrichterzake terugkeren. Zo vlug echter gaf Lenny zich niet gewonnen. Ze had geleerd, vlug te handelen en snelde regelrecht naar het tuinhuis. Ze keerde terug met een lang touw en begon zonder bedenken de brandtrap te beklimmen, tot het vuur haar verhinderde verder te gaan. Ze had het touw als een lasso geknoopt en zocht nu naar een steunpunt in de gevel, waarover ze de lus zou kunnen werpen. Er zat een steun voor een vlaggestok in de muur, niet erg stevig en een weinig geroest, maar het was ten minste iets. Lenny bedacht dadelijk, dat zij zélf licht was, en het uitstekende ijzer haar gewicht wel zou kunnen houden. Ze mikte het touw om de steun en trok het stevig aan. Even later zweefde ze boven de vlammenzee en klauterde rap omhoog. Ze gleed door het venster van het straflokaal op de vierde verdieping naar binnen, wipte het touw los van het ijzer in de muur en knoopte het touweinde aan de binnenkant van het raam. Na enkele ogenblikken had Lenny het lokaal weer verlaten en hing aan 't touw, maar nu met Hetty bij zich. Onder ademloze spanning van de meisjes en het personeel beneden, liet Lenny zich heel voorzichtig zakken. Gemakkelijk ging dat niet, daar ze Hetty, die bewusteloos was geworden, stevig moest vasthouden. Bij haar pogingen, om langs de gang te vluchten, had Hetty lelijke brandwonden opgelopen. Dodelijk vermoeid kwam Lenny met haar last eindelijk op de grond aan. 't Was alles het werk van enkele ogenblikken geweest, en ook nu beschouwde Lenny haar taak nog niet als afgedaan. Er moest doktershulp komen! Maar de telefoonleiding was defect en de auto van de Dirrek was in gebruik. Lenny bedacht zich niet lang. Ze rende naar de naastbijzijnde boerderij en vroeg om een paard. Toen de boer haar verhaal niet gauw genoeg begreep, haalde ze er een uit de stal en sprong er op. Bereden door de kleine circusprinses, liep het dier harder dan het ooit had gedaan. De dokter was spoedig gevonden, en toen deze in zijn wagen, en Lenny te paard, bij de kostschool verscheen, was de brandweer al druk bezig met het blussingswerk. De brandschade viel mee, maar Hetty was er minder goed afgekomen. Haar haren waren verbrand en ze had pijnlijke wonden aan gezicht en armen. De goede zijde echter van dit ongeluk was, dat Hetty een geheel ander en vriendelijker meisje werd. Lenny werd haar beste vriendin. Deze vergaf haar graag alle vroegere onhebbelijkheidjes, en hielp met haar grappige verhalen de zieke door de moeilijke uren van verdriet en pijn.

Giraffe: „Zeg, weet jij dat er een boel sterren veel groter zijn dan ons aardbolletje?"
Aap: „Nou, waarom houden die dan de regen niet tegen?"

„Die verbrande haren zijn zelfs een oplossing," zei Lenny opgewekt. „Want ik kon die varkensstaartjes van je toch nooit zo erg bewonderen, en kort haar zal je veel beter staan."

Hetty genas langzaam maar zeker en behield, dank zij de goede zorgen van dokter, Dirrek en Lenny, gelukkig geen littekens. En op Lenny's volgende rapport stond maar liefst een acht voor wiskunde, zo goed had Hetty haar geholpen!

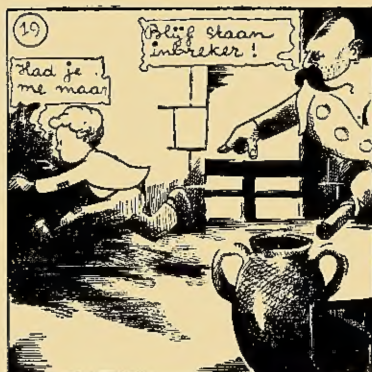
„Aan jouw circusmanieren heb ik mijn hachje te danken," zei Hetty eens gekscherend. „Werk jij me nu met sport bij, want ik geloof, dat ik een echte houten Klaas ben."

Wel werd Hetty nooit zo vlug en lenig als Lenny, maar vriendinnen zijn deze twee toch altijd gebleven.

TOMMIE'S AVONTUREN

DOOR PIET BROOS

Maar Tommie was wel wijzer en wachtte daar niet op. Hij nam fluks de benen en liep wat hij lopen kon, met Touwsnor achter zich aan. Eerst een lange gang door, toen nog een.

Daar zag Tommie een trap met een brede leuning. In minder dan geen tijd zat hij er op en liet zich in vliegende vaart naar beneden glijden. Zo kreeg hij een voorsprong.

Hij zag een teil met water staan en zette die vlug onder de leuning. Je kon niet weten, of Touwsnor hem misschien op dezelfde manier achterna kwam.

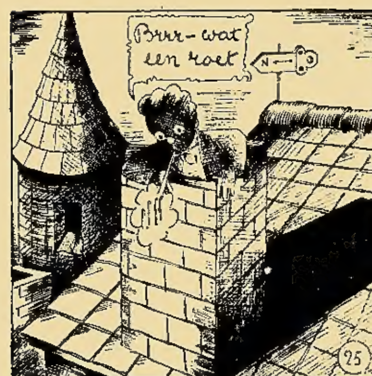
Touwsnor liet zich net als Tommie langs de leuning naar beneden glijden, want hij moest en zou den indringer te pakken krijgen. Maar dat viel hem niet mee, want....

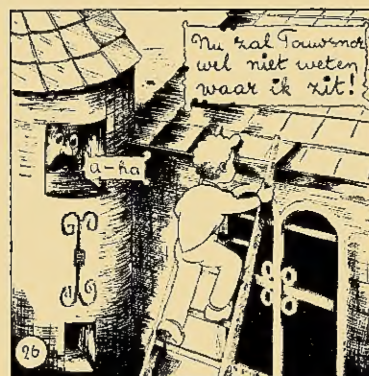
....hij kon zijn vaart niet inhouden en kwam pardoes midden in de teil met water terecht. Dat maakte hem nog bozer en hij zette de achtervolging voort.

Tommie zag een brede schoorsteen en vond dat 'n reuzenkans om te ontsnappen. Hij kroop erin en werkte zich met handen en voeten naar boven, zodat hij op het dak terechtkwam.

Zo zwart als een nikker kwam hij uit de schoorsteen te voorschijn en hij hoestte en proestte van het roet dat in zijn neus en ogen zat. Met zijn zakdoek maakte hij zich wat schoon.

Tegen een van de muren stond een ladder en daarlangs daalde hij naar beneden. Touwsnor wist nu immers toch niet meer waar hij was. Maar jawel, de roofridder stond juist....

....voor een van de raampjes en liep wat hij loopen kon om nog voor Tommie bij de ladder te zijn. Die deed net of hij niets gehoord had, maar draaide zich plots om toen hij bijna beneden was.

WILLY WEETAL'S
DOOR
-R-M-BRINKERHOFF-
IK BEN HET PIENTERSTE VENTJE IN DE HELE WERELD!

IK KAN HARDER LOPEN DAN JIJ, IK LOOP VEEL HARDER DAN WIE OOK.
DAT ZAL WEL ?!!!

EN IK KAN SPRINGEN! NOU, DAAR HEBBEN JULLIE GEEN IDEE VAN!

IK BEN NERGENS BANG VOOR, NOCH VOOR BEREN NOCH VOOR INDIANEN.
BOB, KOM EENS HIER!

JE MOET NIET ZO OPSCHEPPEN. AL KAN JE ALLES DOEN WAT JE ZEGT, DAN NÒG MOET JE'R NIET ZO OVER OPSCHEPPEN!

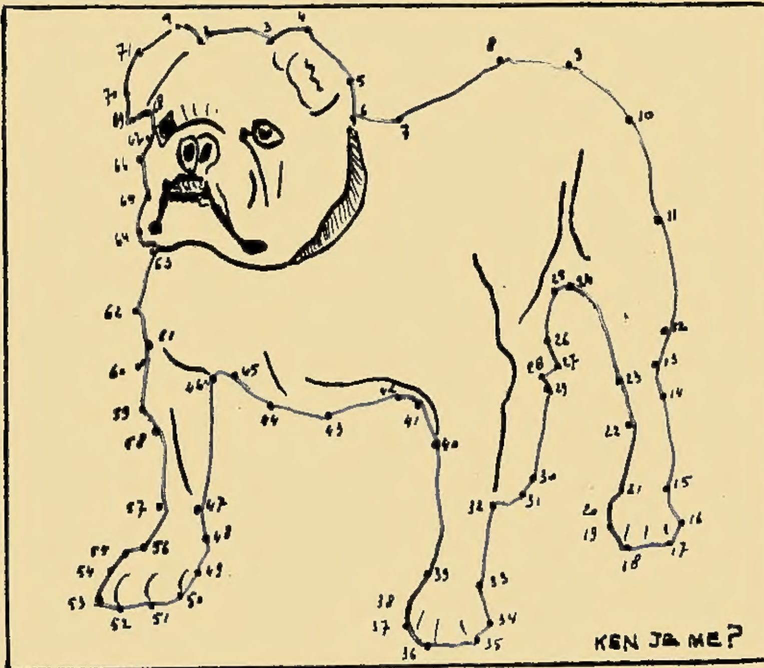

DENK ER OM, BOB! EEN TOONTJE LAGER ASJEBLIEFT!

NOU JA, IK OVERDRIJF MISSCHIEN WEL'N BEETJE. MISSCHIEN LOPEN EN SPRINGEN JULLIE BETER DAN IK!
IK HEB BOB GEZEGD, DAT HIJ NIET ZO MOEST OPSCHEPPEN!
DAT HEEFT HEM GOED GEDAAN!!!

NOU EN OF! IK WEET WEL HOE IK KINDEREN MOET AANPAKKEN.

HM! HEH!
HM! HEH!
WIE SCHEPT ER NU OP?

BONT ALLERLEI

Oplossingen vorig nummer

WIELPUZZLE

1. Voet. 2. Zoet. 3. Roet. 4. Pest. 5. Rest. 6. Vest. 7. West. 8. Mest. 9. Gast. 10. Mast. 11. Bast. 12. Vast.

TEKEN JE MEE?

ZOEK OP!

1. lepel — kop.
2. mes — nap.
3. bord — stoel.

WIE BEN IK?

M-E-R-E-L

WAT KOBUS OP HET BORD SCHREEF

Meester Jan was zeer gezien bij zijn jongens en dat bleek vooral toen hij jarig was. Sjonge, wat kreeg hij een prachtcadeau en ze zongen dat de hele klas daverde. Maar Kobus, de bolleboos van de klas, wou er ook nog een schepje opdoen en voordat meester Jan binnenkwam, had hij in de gauwte nog een zesregelig versje op het bord geschreven. Maar hij deed het niet gewoon, hoor, nee. Hij deed het in de vorm van een rebus, want, zo dacht Kobus, niks voor niks en meester Jan is een hele Piet in het oplossen van rebussen. Laat hij zijn krachten daar maar eens op beproeven. En dat deed meester Jan, tot groot genoegen van zijn jongens en hij las het volgende versje. Ja? Hoe was dat versje? Beproef jullie krachten daar ook eens op. Iedere regel is gescheiden van de voorgaande door een ;. Ik hoop dat jullie even pienter zijn als Kobus en meester Jan.

F 1	I 2	U 3	P 4
A 5	M 6	R 7	E 8
N 9	A 10	E 11	D 12
A 13	S 14	B 15	I 16

CHIM PANSÉ VORMT UIT DEZE LETTERS DE NAMEN VAN ZES VERSCHILLENDE VRUCHTEN. HIJ BEGINT BIJ EEN LETTER, EN NEEMT DAN EEN OPVOLGENDE, ONVERSCHILLIG IN WELKE RICHTING.

ONS·KNUTSELCLUBJE· WIG EN WAM HELPEN JULLIE

MATERIAAL: DRIE LUCIFERSDOOSJES — EEN STUKJE CARTON EN EEN LUCIFERTJE — VERDER NOG WAT PLAKSEL.

ZET EERST DE DRIE DOOSJES STEVIG IN ELKAAR

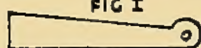
KNIP EEN VIERKANT STUK CARTON EN MAAK HET MET EEN REEPJE PAPIER VAST

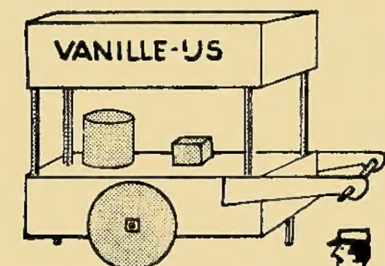
DIT BOVENBLAD KAN DUS OP EN NEERKLAPPEN. ALS HET RECHTOPSTAAT, ZET ER DAN EEN STUKJE CARTON ONDER ALS STEUNTJE

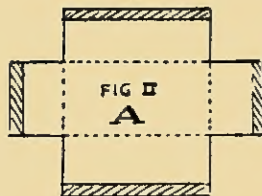
MAAK ER NU NOG 'N LUCIFER OP EN KLAAR IS ONS BUREAU

J. G. COME

EEN IJSWAGENTJE

Hiervoor nemen we een lucifersdoosje. Het doosje wordt het dak en de huls de wagen. Knip een stuk wit papier in de vorm van fig. II. De maten vind je als je een lucifersdoosje omtrekt. Plak fig. II nu om de huls. IJstrommel en wafelblik maak je vervolgens van kurk en plakt ze op de wagen. Nu fig. I tweemaal van stevig papier knippen en aan weerszijden van de wagen plakken. Het handvat is een aangepunte lucifer, die in de gaatjes van fig. I gestoken wordt. Nu moeten de wielen mooi rond geknipt worden van dun karton en aan weerszijden van de wagen met 'n speld, waaraan eerst 'n stukje karton is gestoken, vastgeprikt worden. Prik nu nog in elke hoek in de bovenkant van de wagen een gaatje, waarin je dan een lucifer steekt. Daarop komt het dak te rusten. Aan de onderkant van de wagen, voor en achter, steek je ook een lucifer, anders staat de wagen niet horizontaal. Het ijscomannetje moet nu nog op stevig papier gecalqueerd worden en uitgeknipt. Dan omvouwen langs de stippellijn en 't handvat door zijn handen steken.

RARA, WAT IS DAT?

1. Mijn eerste is het tegenovergestelde van vóór; mijn tweede is een lidwoord; mijn derde draag je aan het lichaam en mijn geheel betekent: later.
2. Mijn eerste onderscheidt jullie van anderen; mijn tweede is een klem of een plof en mijn geheel leer je op school.
3. Mijn eerste hoort bij een trein, mijn tweede leert jullie wat en met mijn geheel ga je op reis.

WAT EN WELK?

S. KNIJPEI
TH. ROSKOOI
Z. NAMEEL
Elk dezer jongens mankeert iets, maar wat?

T. TOMPER
C. CARONDOE
M. MORTEL
Elk dezer jongens bespeelt een instrument, maar welk?

SJORS VOORZITTER VAN DE REBELLEN-CLUB

MAAKT EEN PAKJE!

